

मनस्का

धन्वन्तरिदवाच ।

नमः सिद्धस्वरूपायै सिद्धदायै नमो नमः ।
 नमः कश्यपकन्यायै परदायै नमो नमः ॥
 नमः शङ्करकन्यायै शङ्करायै नमो नमः ।
 नमस्ते नागवाहिन्यै नागेश्वर्यै नमो नमः ॥
 नमो नागभगिन्यै च योगिन्यै च नमो नमः ।
 नमोऽस्त्रीकजन्यै च जनन्यै जगती नमः ॥
 नमो जरत्कारनाम्ने जरत्कारहस्त्रियै नमः ॥
 नमश्चिरं तपस्त्रियै सुखदायै नमो नमः ।
 नमस्तपःस्वरूपायै फलदायै नमो नमः ॥
 सुश्रीलायै च सार्धे च शान्तायै ते नमो नमः ॥
 इत्येवमुक्त्वा भक्त्वा च प्रब्रजाम प्रयत्नतः ॥
 तुष्टा देवी वरं दत्त्वा सत्वरं खालयं ययौ ॥
 इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीब्रह्मवैवर्ते धन्वन्तरिदर्प-
 भङ्गमनसाविजयो नाम ५१ अध्यायः ॥ ॥
 (कामरूपस्थितनदीविशेषः । यथा, कालिका-
 पुराणे । ७४ । ३३ ।

“ततस्तु मनसा नाम नदी पुण्यतमा परा ।
 चरित्वा मनसाख्या तु ढङ्गविन्दवतारिता ॥
 वैशाखं सकलं मासं यस्यां खाला नरीलमः ।
 विष्णुलोकमवाप्येव ततो मोक्षमवाप्नुयात् ॥”
 मनसादेवी, स्त्री, (मनसा चासौ देवी चेति ।
 यद्वा, मनसा दौघतीति । दिव् + अच् ।
 ङीप् । “मनसः संज्ञायाम् ॥” ६ । ३ । ४ ।
 इति विभक्त्युक् च ।) मनसा । इति जटा-
 धरः ॥ (यथा, ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिसूक्ते ४६ । ११८ ॥
 “सन्मूय मनसादेर्वी प्रथयुः खान्यश्च ते ॥”)
 अस्या विवरणं मनसाशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
 मनसिचः, पुं, (मनसि जायत इति । चञ् + उः ।
 “हलदन्तात् सप्तम्याः संज्ञायाम् ॥” ६ । ३ । ६ ।
 इत्युक् ।) कामदेवः । इत्यमरः । १ । १ । २७ ॥
 (यथा, शकुन्तले द्वितीयाङ्के ।
 “कामं प्रिया न सुकभा मनस्तु तद्गावर्द्धना-
 न्वासि ।
 अज्ञतार्थेऽपि मनसिजे रतिमुभयप्राथना
 कुरुते ॥”)

मनोजाते, त्रि ।
 मनसिप्रथः, पुं, (मनसि प्रेते इति । श्री +
 “अधिकरणे प्रेते ॥” ३ । २ । १५ । इति अच् ।
 “हलदन्तात् सप्तम्याः संज्ञायाम् ॥” ६ । ३ । ६ ।
 इत्युक् ।) कामदेवः । इति जनायुधः ॥
 मनस्का रः, पुं, (मनसि मनसो वा कारो निश्चय
 इति । यद्वा, क्त + भावे चञ् । मनसः कारो-
 विकारः कर्त्तव्यमिति वा ।) मनसः सुखादिः ।
 तत्पूर्वायः । चित्ताभोगः २ । इत्यमरः । १ ।
 ५ । ५ । इति मनसः सुखादौ तत्परत्वे एकस्मिन्
 विषये मनसः पुनः पुनः प्रकृतिराभोगः ।
 आभोगस्तान्यमिति सर्वानन्दः । शैव्य-
 मित्यन्वै । आपार इत्यपरे । वाञ्छितवस्तु-
 प्राप्ता चित्तस्य निराकाङ्क्षता । आभोगः
 परिपूर्वतेति परे । अनागतचित्तनादिरूपो
 मनस्कार इत्यपरे । मनसो मनसि वा कारो

मनसि

निश्चयो मनस्कारः सेतु कश्चिति सः । मनसि
 करणं मनसि कारः इत्यपि दृश्यते अत्र बाहु-
 ल्यात् सप्तम्या अलुक् । इति तट्टीकार्या भरतः ॥
 मनस्तापः, पुं, (मनसः तापः यौडा ।) मनः-
 यौडा । यथा, गारुडे १ । ११ अध्याये ।
 “मनस्तापं न कुर्वीत आपदं प्राप्य पाचिवः ।
 समनुहिः प्रसन्नात् सुखदुःखे समो भवेत् ॥”
 अनुतापः । यथा, प्रायश्चित्ततत्त्वे ।
 “ब्राह्मणेन यदा देवात् द्विजं यज्ञोपवीतकम् ।
 मनस्तापेन शुद्धिः स्थापयत्तन्मोऽब्रवीन्मुनिः ॥”
 मनस्तालः, पुं (तल्यत इति । तल प्रतिष्ठायाम् +
 चञ् । मनसि तालः प्रतिष्ठा यस्य ।) दुर्गायाः
 सिंहः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (हरितालः ।
 तत्र क्लीबत्वमपि । यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।
 “हरितालं मनस्तालं वर्णकं नटभूषणम् ॥”)
 मनस्यं, त्रि, (मने मनसि वा तिष्ठतीति । स्या +
 कः । पक्षे चिसर्गस्य लोपः ।) मनोऽवच्छिन्नम् ।
 अन्तःकरणस्थितम् । यथा,—
 “मनस्यं मनमध्यस्यं मध्यस्यं मनवर्जितम् ।
 मनसा मनमालोक्य स्वयं सिद्धान्ति योगिनः ॥”
 इति श्रीमद्भुत्तरगीतासुपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
 योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ब्रह्मनिर्मुक्त्यं
 नाम १ अध्यायः ॥ “तादृशब्रह्मापरोक्षेण सुच्यते
 इत्याह मनस्यमित्यादि । मनस्यं मनोऽव-
 च्छिन्नम् । मनमध्यस्यं मनःसाक्षीभूतम् । मध्यस्यं
 सर्वसाक्षीभूतम् । मनवर्जितं सकृत्सर्विक-
 ल्यादिरहितम् । मनसवधोधात्मकम् । तदेवं
 मनसा परिशुद्धान्तःकरणेन । आलोक्य तद्
 गोचरापरोक्षचरमदृष्टं लब्ध्वा । योगिनः
 शानिनः । स्वयमेव सिद्धान्ति निरुत्ताविद्यका
 मुक्ता भवन्तीत्यर्थः ॥” इति श्रीमद्भुत्तरगीतायाः
 सुबोधिन्यां टीकायां श्रीगौडपादाचार्यविर-
 चितायां १ अध्यायः ॥ ॥ सर्वे सान्ता अद-
 न्ताचेति प्रमाणादत्र मनशब्दोऽकारान्तः ।
 मनःस्थितम् । यथा,—
 “आजन्मं मन्मनस्यं यदपि मम मनोमध्यतः
 कापि नाभूत्
 तते पुण्यप्रतापादिश्च शरदि सतः सिद्धमाभूत्
 सुखिनः ॥
 इत्युद्धटः ॥
 मनसिनी, स्त्री, (प्रशक्तं मनोऽस्यस्याः इति ।
 मनस् + चिनि । ङीप् ।) प्रशक्तमनाः स्त्री ।
 यथा, कुमारवम्भे । ३ । ३२ ।
 “मनसिनीमानविघातदह्यं
 तदेव जातं वचनं सरस्य ॥”
 षट्कलीः पत्नी । यथा, मार्कण्डेयपुराणे ५२ । १७ ।
 “प्रायश्चित्ते षट्कलुषं पिता मम महायथाः ।
 मनसिन्यामहं तस्मात् पुत्रो वेदशिरा मम ॥”
 प्रजपतिपत्नी । सा च धीमस्य वधोर्जननी ।
 यथा, महाभारते । १ । ६६ । १६ ।
 “धूम्रायास्तु धरः पुत्रो ब्रह्मविद्यो भुवस्तथा ।
 चक्रमास्तु मनसिन्याः श्वसायाः श्वसन्तथा ॥”

मनोषी

मनस्वी, [न] पुं, (प्रशक्तं मनोऽस्यस्येति ।
 मनस् + चिनिः ।) शरभः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 प्रशक्तमनोयुक्ते, त्रि । यथा,—
 “मनस्विगर्हितः पश्याः समारोपुमसाम्पत्तम् ॥”
 इति कारकटीकार्या दुर्गादासः ॥
 मनाक्, च, (मन्यते इति । मन ज्ञाने + बाहुल-
 कात् आक्प्रत्ययः ।) अल्पम् । इत्यमरः । ३ ।
 ४ । ८ । (यथा, भागवते । १ । १० । ३५ ।
 “मरुधन्वमतिक्रम्य सौवीराभीरयोः परान् ।
 आनर्तान् भागं वीपागाच्छान्तवाहो मनाग्-
 विभुः ॥”)
 मन्दः । इति मेदिनी । अथय-के, ११ ॥
 मनाका, स्त्री, (मन्यत इति । मन + “बलाका-
 दयच् ॥” उणा० ४ । १४ । इत्याकः । टाप् ।)
 हस्तिनी । इत्युणादिकोषः ॥
 मनाकरं, स्त्री, (मनाक् यथा तथा करोतीति ।
 क्त + अच् ।) मङ्गलार्थः । मल्लिकागन्धयुक्तायुव ।
 इति शब्दचन्द्रिका । (मनाक् अल्पस्य करः ।)
 इत्युणादिके, त्रि ॥
 मनावी, स्त्री, (मनोः पत्नीति । मनु + “मनोरी
 वा ॥” ४ । १ । ३८ । इति ङीप् उदात्तकारश्च ।)
 मनोः पत्नी । इति जटाधरः ॥
 मनावी, स्त्री, (मनोः स्त्री । मनु + “मनोरी वा ॥”
 ४ । १ । ३८ । इति ङीप् औकारश्चान्तादेशः ।)
 मनुपत्नी । इति मुग्धबोधशास्त्रकारम् । (यथा,
 शतपथब्राह्मणे । १ । १ । ४ । १६ ।
 “सा मनोरेव जायां मनावीं प्रविशे ॥”)
 मनिर्तं, त्रि, (मन बोधि + क्तः ।) ज्ञातम् । इत्य-
 मरः । ३ । १ । १० ॥
 मनौकं, स्त्री, (मन्यते शोभायैमाप्रियते इति । मन्
 + “अलौकादयच् ॥” उणा० ४ । २५ । इति
 कौकनुप्रत्ययेन निपातनात् साधु ।) अङ्ग-
 नम् । इत्युणादिकोषः ॥
 मनोषा, स्त्री, (इष् + अच् । टाप् । मनस इष्वा
 गमनम् । “शक्त्यादिषु परस्मै वाच्यम् ॥”
 १ । १ । ६४ । इत्यस्य वार्तिकोक्त्या साधुः ।)
 बुद्धिः । इत्यमरः । १ । ७ । ५ ॥ (यथा,
 ऋग्वेदे । १ । ५४ । ८ ।
 “असमं चञ्जमसमा मनोषा ॥”
 स्तुतिः । यथा, ऋग्वेदे । ५ । ८३ । १० ।
 “उत प्रजाभ्योऽविदो मनोषाम् ॥”
 “मनोषां स्तुतिमविद् प्राप्तवानसि ॥” इति
 तद्गाथे सायनः ॥)
 मनोषी, [न] पुं, (मनोषा अस्त्वस्येति । मनोषा +
 प्रीत्यादित्वात् इतिः ।) पञ्चितः । इत्यमरः ।
 २ । ७ । ५ ॥ (यथा च मनौ । १ । १७ ।
 “यन्मूर्त्तवयवाः रुन्मास्तस्यैमान्माश्रयन्ति षट् ।
 तस्माच्छरीरमित्वाहृक्तस्य मूर्त्तं मनोषिणः ॥”)
 बुद्धियुक्ते, त्रि ॥ (यथा, ऋग्वेदे । १ । १६ । ४५ ।
 “चत्वारि वाक् परिमिता पदानि
 तानि विदुर्मांसजा ये मनोषिणः ॥”
 “मनोषियो मेधाविनः ॥” इति तद्गाथे सायनः ॥)